

عنوان مقاله:

بررسی ایمنی زمینهای بازی کودکان در پارک ها با رهیافت برنامه ریزی محیطی

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 36، شماره 56 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حمیدرضا جعفری - دانشیار گروه برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

اسماعیل صالحی - استادیار گروه برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست، دانشکده محیط زیست، دانشگاه تهران

حسن صادقی نایینی - مربی دانشکده معماری و شهرسازی دانشگاه علم و صنعت ایران

خلاصه مقاله:

با افزایش جمعیت، مشکلات ایمنی شهری نیز افزایش یافته و به تبع آن سلامت شهروندان و بویژه کودکان تهدید می شود. در این بررسی توصیفی و مروری، مطالعه ایمنی و سلامت در زمینهای بازی کودکان در فضاهای شهری مورد بررسی و توجه قرار گرفته است. با استفاده از بانک اطلاعاتی Pub Med، مقاله ده ساله اخیر جمع آوری، که پس از اعمال محدودیت هایی در غربالگری، ۱۰ مقاله برای مطالعه دقیق متن کامل گزینش شدند. مقالات بررسی شده بر لزوم اعمال ملاحظات ایمنی و بهداشتی در امور برنامه ریزی محیط های شهری بخصوص برای زمینهای بازی کودکان تاکید دارد. در این دسته از مقالات مرور شده، افتادن یکی از حوادث شایع منجر به شکستگی اندام در حین بازی در زمینهای بازی، معرفی شده است. شیوع این نوع آسیب ۱۲ تا ۲۴ مورد در هر هزار کودک گزارش شده که بیشتر در گروه سنی ۵ تا ۱۲ سال اتفاق افتاده است. بررسی نتایج مقالات مزبور حاکی از این است که اکثر حوادث در زمینهای بازی در بین ساعات ۱۵ تا ۲۱ رخ می دهند. در هیچ کدام از مقالات مورد بررسی، روشی خاص برای ارزیابی و ارزشیابی ایمنی زمینهای بازی کودکان در پارک ها، معرفی نشده، بجز یک مورد که در آن روش S.A.F.E. پیشنهاد شده است. در این مقاله سعی شده است با تاکید بر لزوم ممیزی ایمنی در پارک ها، برنامه ریزی محیطی برای پیشگیری از بروز صدمات و آسیب های ناشی از بازی در پارک ها مورد توجه قرار گیرد. تلفیق مهندسی ایمنی با برنامه ریزی و طراحی محیطی نیز ضروری است؛ که در این راستا توصیه می شود حداقل سه حوزه کودک، تجهیزات بازی و محیط، مورد بررسی و توجه قرار گیرند.

کلمات کلیدی:

ایمنی، برنامه ریزی محیطی، زمین بازی، کودک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578113>

